

Богатството на циганина

Имало едно време един циганин, цигулар, музикант. И тъй както всеки си отива от този свят – дошъл ред на майка му. Викнал циганинът ходжата да прочете молитва за умрялата. Свършил ходжата молитвата и поискал два лева за свършеното. Циганинът обаче, нали бил много беден – нямал. Само един лев имал, дал го на ходжата.

– Нямам, ходжа, да ти платя два лева, ама аз съм музикант – когато те срещна, ще ти изсвирия една песен – да ти се отплатя. Затуй ще ти свиря.

Минало се – не минало време, повикали пак ходжата помен за починалия да направят, мимит. Той дъвчел една дъвка и като сложили софрата, той я извадил и я залепил пред ухото си. Попитало го детето на циганина:

– Защо си залепи дъвката там?

– Защото тя е като имането на циганина – отпред е извадено и всички виждат, че нищо няма. Цигулката е неговото богатство – всички весели, всички я виждат, но циганина само не може да изхрани.

